

Sygn. akt I ACz 563/18

POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2018 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Teresa Rak

Sędziowie: SA Grzegorz Krężolek , SA Józef Wąsik

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2018 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Syndyka masy upadłości (...)Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej w W. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w W.

przeciwko A. (...)spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w B.

o zapłatę

na skutek zażalenia strony pozwanej

od postanowienia Sądu Okręgowego w(...)z dnia 11 stycznia 2018 r.,

sygn. akt I Nc 216/16

P o s t a n o w i a

I. ***oddalić zażalenie;***

II. ***zasądzić od strony pozwanej A. (...)spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. na rzecz strony powodowej Syndyka masy upadłości(...)Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej w W. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w W. kwotę 3 600 zł (trzy tysiące sześćset złotych , tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.***

SSA Grzegorz Krężolek	SSA Teresa Rak	SSA Józef Wąsik

Sygn. akt I ACz 563/18

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 11 stycznia 2018 r. Sąd Okręgowy w(...)odrzucił zażalenie strony pozwanej na postanowienie tego Sądu Okręgowego z dnia 10 listopada 2017 r.

W uzasadnieniu Sąd I instancji wskazał , iż tym orzeczeniem odrzucony został ponowny wniosek pozwanej o zwolnienie od od zarzutów od nakazu zapłaty oraz odrzuceniu uległy zarzuty pozwanej spółki od nakazu zapłaty wydanego w dniu 28 lutego 2017 r.

Jak argumentował dalej , w ustawowym terminie strona pozwana wniosła na to rozstrzygnięcie zażalenie lecz z uwagi na jego brak fiskalny została ona wezwana do uiszczenia opłaty od zażalenia w kwocie 2.685 zł w terminie 7 dni pod rygorem jego odrzucenia.

Wezwanie pozwana odebrała w dniu 12 grudnia 2017r r., natomiast pismo z wnioskiem o zwolnienie od opłaty od zażalenia nadała na pocztę w dniu 20 grudnia 2017 r.

Zdaniem Sądu Okręgowego zażalenie spółki , o ile dotyczyło rozstrzygnięcia w przedmiocie żądania zwolnienia , podlegało odrzuceniu jako niedopuszczalne , wobec treści art. 107 ust. 2 zdanie drugie u.k.s.c.

Natomiast przyczyną odrzucenia tego środka odwoławczego , w części w jakiej kwestionował on odrzucenie zarzutów od nakazu zapłaty było to , że pozwana , w wyznaczonym na ten cel terminie, nie uzupełniła jego braku fiskalnego. Oto bowiem jej wniosek o zwolnienie od obowiązku wniesienia opłaty od nich złożyła już po terminie na wniesienie opłaty należnej od środka zaskarżenia .

W zażaleniu od tego postanowienia , spółka A. (...) zaskarżając je w całości , postulowała jego zmianę , jako konsekwencji stwierdzenia , że złożyła zażalenie w ustawowym terminie . Domagała się również obciążenia strony przeciwnej kosztami postępowania zażaleniowego.

Środek odwoławczy został oparty na zarzucie błędu w ustaleniach faktycznych poprzez przyjęcie, że zażalenie zostało wniesione z przekroczeniem ustawowego terminu a także wobec stwierdzenia że zażalenie , w zakresie w jakim negowało rozstrzygnięcie w przedmiocie zwolnienia od opłaty od zarzutów , opierało się na tych samych okolicznościach faktycznych ,co poprzednie takie żądanie /które zostało prawomocnie oddalone /.

Zdaniem pozwanej powołane fakty , dotyczące utraty płynności finansowej przez spółkę nie uzasadniły takiej oceny , a co za tym idzie, odrzucenia zażalenia na podstawie przepisu ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych , powołanego przez Sąd Okręgowy.

Odpowiadając na zażalenie strona powodowa wniosła o jego oddalenie , jako pozbawione usprawiedliwionych podstaw oraz obciążenie skarżącej kosztami postępowania zażaleniowego.

Rozpoznając zażalenie , Sąd Apelacyjny rozważył :

Środek odwoławczy spółki A.nie jest uzasadniony i podlega oddaleniu.

Sąd I instancji, wbrew odmiennemu stanowisku żalącej się, zasadnie uznał , iż jej zażalenie na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie I postanowienia z dnia 10 listopada 2017r podlegało odrzuceniu, w warunkach gdy ponowny wniosek spółki o udzielenie zwolnienia od opłaty od zarzutów, opierał się na tych samych okolicznościach faktycznych , które uprzednio oceniane przez Sądy obu instancji, okazały się być niedostatecznymi dla udzielenia takiego zwolnienia.

Trzeba przy tym wziąć pod uwagę , iż nie każda zmiana okoliczności faktycznych , usprawiedliwia ponowny wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych ale tylko zmiana, która jest istotna tzn. taka , która mogłaby zdecydować o odmiennej niż uprzednio prawomocnie podjęta , decyzji Sądu w przedmiocie wniosku strony o takie zwolnienie . Aprobata dla stanowiska przeciwnego zgodnie z którym każda zmiana była usprawiedliwioną merytorycznie podstawą do formułowania kolejnego wniosku , prowadziłyby do utraty znaczenia przez przepis art. 107 ust.2 u.k.s.c , w jego praktycznym stosowaniu.

Analiza motywów rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego i Apelacyjnego w przedmiocie składanego po raz pierwszy przez spółkę A. (...)żądania zwolnienia , które zostało prawomocnie oddalone , pozwala na stwierdzenie , iż ówczesna ocena sytuacji majątkowej spółki miała charakter całościowy , odnosząc się do składników majątku jakim dysponuje jak i skali dochodów z działalności gospodarczej , które uzyskiwała jeszcze w połowie roku 2017.

/ por. motywy postanowienia Sądu Apelacyjnego wK.z dnia 16 października 2017r / k. 370-372 akt /

Powoływanie się zatem przez obecnie skarżącą we wniosku kolejnym, na mające przejściowy charakter, trudności związane z regulowaniem zobowiązań we wrześniu i październiku 2017 r., nie pozwalają uznać, że fakty te są dostatecznymi dla uznania realizacji przesłanki zmiany istotnej, w przyjętym rozumieniu tego pojęcia, tym bardziej, że nadal / czemu nie przeczy / pozwana dysponowała naówczas składnikami majątku trwałego znacznej wartości.

W konsekwencji, całościowa ocena jej zdolności ekonomicznej dla podłożenia obowiązkowi fiskalnemu związanemu ze jej udziałem w postępowaniu, nie ulegałaby zmianie, prowadząc do modyfikacji uprzedniej decyzji w przedmiocie zwolnienia, która dla A. (...) była negatywna na dzień wydawania rozstrzygnięcia przez Sąd Apelacyjny w sprawie o sygnaturze I ACz 1558/17 - 16 października 2017r .

Zatem podzielić należy stanowisko Sądu niższej instancji, że ponowne żądanie spółki podlegało odrzuceniu na podstawie art. 107 ust. 2 zd. pierwsze uk.s.c., a w konsekwencji negujące tę decyzję zażalenie, było z przyczyn wskazanych w zdaniu ostatnim tej normy, trafnie przez Sąd I instancji odrzucone.

Nie ma też racji skarżąca, gdy kwestionuje dokonane przez Sąd Okręgowy odrzucenie zażalenia w części w jakiej dotyczyło ono rozstrzygnięcia o odrzuceniu zażalenia na postanowienie o odrzuceniu zarzutów od nakazu zapłaty.

Oto bowiem, wbrew jej stanowisku Sąd I instancji trafnie ustalił, że strona pozwana wezwana do uiszczenia opłaty od zażalenia w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia uchybiła temu terminowi.

Jak wynika z elektronicznego potwierdzenia odbioru, wezwanie zostało doręczone pełnomocnikowi pozwanej spółki (...) w dniu 12 grudnia 2017 r., na co wskazują dane uwidocznione w nim, a przede wszystkim własnoręczny podpis odbiorcy ze wskazaniem przez samego odbiorcę daty odbioru przesyłki (k. 398 akt sprawy).

Powyższe ustalenia wspiera także wydruk z systemu śledzenia przesyłek, z którego wynika, że przesyłka nr (...), stanowiąca wezwanie do usunięcia braków zażalenia, została doręczona w dniu 12 grudnia 2017 r. (k. 418). Termin zakreślony w wezwaniu upływał z dniem 19 grudnia 2017 r., podczas gdy strona pozwana wniosła o zwolnienie od opłaty od zażalenia pismem z dnia 20 grudnia 2017 r., jak wynika z daty stempla pocztowego (k. 401 akt sprawy).

W ramach postępowania zażaleniowego, wobec argumentów zawartych w środku odwoławczym, w ramach których pozwana twierdziła, odwołując się do załączonych do niego dokumentów prywatnych, że odbiór tej przesyłki nastąpił nie 12 a 13 grudnia 2017r, co mogłoby wykluczać poprawność decyzji Sądu Okręgowego, Sąd Apelacyjny dokonał kontroli karty doręczeń przesyłek poleconych z okresu 12 – 13 listopada 2017 r. przez listonosza UP N.(...), jakie zostały nadesłane przez Poczta (...)S.A., jednakże przedstawione karty doręczeń nie potwierdzają twierdzenia strony pozwanej, iż wezwanie do usunięcia braków formalnych zostało jej doręczone w dniu 13 grudnia 2017 r. (k. 425-428).

Co więcej, Poczta (...)S.A. w piśmie z dnia 4 czerwca 2018 r., stanowiącym odpowiedź na wezwanie Sądu II instancji, potwierdzając ponownie że przesyłka polecona nadana przez Sąd Okręgowy w (...)o nr (...) została doręczona E. K. w dniu 12 grudnia 2017 r., wskazała także, iż przesyłka została nadana na zasadach specjalnych, w postępowaniu cywilnym z dodatkową usługą elektroniczne potwierdzenie odbioru ((...)), a tego typu przesyłki nie podlegają doręczeniu za pomocą karty doręczeń, lecz za pośrednictwem urządzenia mobilnego, na którym odbiorca kwituje taki odbiór .

To tłumaczy dlaczego brak jest takiego potwierdzenia w znajdującym się w aktach papierowym wykazie odbioru przesyłek z tego i kolejnego dnia, na obszarze obsługiwanym przez wskazanego w nim doręczyciela. W świetle tej / dodatkowej / odpowiedzi, treść dokumentów prywatnych, do których odwoływała się w zażaleniu skarżąca, / będących dokumentami wytworzonymi przez nią /, nie może być uznana za wiarygodną.

Nie można przy tym tracić z pola widzenia i nie uwzględniać, że potwierdzenie odbioru przesyłki sądowej stanowi dokument urzędowy w rozumieniu art. 244 k.p.c. i korzysta z domniemania prawdziwości. Dowodzi on, że przedmiotowa przesyłka trafiła do rąk adresata w dacie widniejącej na tym dokumencie

/ por. w tej materii wskazane tylko dla przykładu postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2002 r., sygn. akt V CZ 140/02; oraz z dnia 23 kwietnia 2009 r., sygn. akt IV CZ 31/09/.

Strona, która zamierza fakty te podważyć, zmuszona jest, zgodnie z art. 252 k.p.c., przeprowadzić dowód przeciwny. Strona pozwana obowiązkowi temu, z przyczyn podanych wyżej, nie sprostała.

Skoro tak, to za prawidłowe należy uznać ustalenie Sądu Okręgowego zgodnie z którym pismo z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych zostało złożone już po upływie wyznaczonego terminu do uzupełnienia braku fiskalnego zażalenia , a ta konstatacja uzasadniała odrzucenie zażalenia / na rozstrzygnięcie o odrzuceniu zarzutów złożonych przez spółkę /.

Dlatego w uznaniu zażalenia za niezasadne , Sąd II instancji orzekł o jego oddaleniu , na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd Apelacyjny orzekł w pkt II sentencji w oparciu o art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 zd. 1 k.p.c. Obejmują one koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym , należne stronie powodowej.

Ich wysokość została określona , na podstawie § 3 ust. 1 pkt 7 w zw. z § 10 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm).

SSA Grzegorz Krężolek	SSA Teresa Rak	SSA Józef Wąsik